

[Langkilde.]

at benytte det som det eneste grundlag for straf.

Er det så rigtigt at gøre en promille til det afgørende delikt? Strafværdigheden er her det afgørende, og den hviler på en gennemsnitsbetragtning, på en statistisk sandsynlighed. Der er derfor en forøget risiko for urigtige domfældelser i sådanne tilfælde, som vil føles urimelige af befolkningen i almindelighed, og vi er ikke fra det konservative folkepartis side villige til at acceptere risikoen for sådanne urigtige domfældelser.

Endelig må man vel sige, at en accept af det nye system med faste promiller er ensbetydende med, at der ingen vej er tilbage. Hvis man først har taget dette system ind i loven, mener jeg ikke der er nogen praktisk mulighed for at komme væk fra det igen. De mindretal, som går ind for det, må gøre sig klart og gøre de øvrige medlemmer af dette høje ting klart, at indlader man sig på dette, med al den usikkerhed og alle de advarsler der fra kyndig side er rejst imod det, så må man være klar over, at man ikke kan forlade det igen. Det viser sig da også, at de lande, som har accepteret dette, har fastholdt det, og så har de kun ét middel til yderligere at skærpe kursen, nemlig at stramme promillereglerne, gå længere ned og se, om det virker.

Som hovedregel afviser vi altså dette system. Jeg vil dog tilføje, at der er enkelte medlemmer i min gruppe, der har et andet synspunkt.

Så kan man rejse det spørgsmål: medfører en fastholdelse af det hidtidige, sådan som vi har givet det udtryk i vore ændringsforslag, en lettelse i behandlingen af disse sager? Dertil vil jeg sige: tværtimod. Det er under ingen omstændigheder ønskeligt, at der kommer en lettelse, og det ønsker vi heller ikke. Vi ønsker ved et ændret straffesystem tværtimod en skærpelse.

Det ligger i det synspunkt, vi har om, at man skal indføre bødestraf i et vist omfang. Jeg mener, at dette i og for sig godt kan tages som udtryk for en skærpelse, for man kan sige, at man nok vil gå et stykke videre, når man har bødestrafen og kan bruge den. Man vil få et noget bredere område. Endelig må man sige, at det nok er mere relevant og føles hårdere i mange tilfælde, når bødestraf anvendes, hvorved jeg forstår en

kraftig bødestraf. Ministeren har nævnt en måneds løn som norm. Det finder jeg er et rimeligt grundlag at gå ud fra, og det kan vi helt tiltræde.

Vi ønsker altså en ændring af sanktions-systemet, men denne ændring ønsker vi for vort vedkommende knyttet til en fri bevisbedømmelse og ikke hængt op på nogle ganske bestemte promiller.

Jeg kan godt sige, at det i og for sig er en skuffelse for mig, at vi ikke har fået gennemført, at disse sager behandles som politisager. Det havde vi gerne set. Jeg mener, at det havde været rigtigt at prøve at løse dette problem i forbindelse med de ændringer, som vi nu foretager, for jeg mener, at der ligger umådelige besparelser arbejdsmæssigt og økonomisk i en sådan ændring. Jeg tror virkelig, at der er en rationaliseringsgevinst, som vil være ganske overordentlig betydelig, den dag vi tager det skridt at gøre disse sager og måske også sagerne vedrørende uforsvarlig kørsel til politisager.

Det var bemærkningerne om promilleproblemet. Jeg vil slutte disse bemærkninger med alvorligt at advare imod, at vi her i tinget tiltræder et system, som folketinget 2 gange tidligere har afvist. Det har været med god grund, folketinget har taget dette standpunkt. Når nu tilhængerne af promillesystemet på ny med stor stædighed fører det frem, mener jeg, at det må være rigtigt at anbefale folketinget også den tredje gang at holde fast ved det synspunkt, at man ikke ønsker dette system indført.

Vi har beskæftiget os med fradømmelsespraksis i sager vedrørende groft uforsvarlig kørsel, og der er for så vidt ikke nogen uenighed i bedømmelsen af dette. Man har måttet konstatere, at praksis ikke er helt tilfredsstillende på dette område. Det er, som om man ikke har kunnet finde en tilfredsstillende praksis selv fra vor højeste domstols side, og det har været kritiseret også i juridiske tidsskrifter. Det har et enkelt sted været anført, at det muligvis skulle hænge sammen med, at højesteret fungerer i 2 afdelinger. Jeg skal nu ikke kunne bedømme, om det er grunden, men jeg vil da gerne benytte lejligheden, da dette synspunkt er ført frem, til at spørge justitsministeren, om han er villig til at spørge højesteret, om der fortsat er grundlag for, at